

Bácsmegyei Függetlenség

A BÁCSBODROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PART HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 3 kor. **Tanítók részére:** Egész évre 8 kor., félévre 4 korona. Egyes szám ára 10 fillér.

A lap tulajdonos „Bácsmegyei Függetlenségi és 48-as Part” megbízásából:
FALCIONE LAJOS.

Felelős szerkesztő:
PINTER GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz.
Közlemények és előfizetések ide küldendők
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Komédiások.

Igazán operettbe illő komédiázás az, amit ez a dicstelenül uralkodó kormány, nagy szorultságában, most véghez visz. Nem csoda, hogy aki távolról nézi és nem ismeri a helyzet apró nüanszeit, nem tud eligazodni a változatos híresztelések között.

Khuen gróf kiáll a pódiumra és a szájából egyszer hideget, egyszer meleget fú. Hol kénköves lánggal hirdeti a kíméletlen erőszakot, hol angol flegmával kijelenti, hogy semmi brutalitásra sem gondol. Hol a november 18-ika megisméllésével fenyegetőzik, hol azt mondja, hogy csak a mostani házszabályok szigorúbb kezelését akarja. Hol meneszi a képviselőház elnökét, hol azt adhatja hírül, hogy elnökválságról szó sincs. Délelőttönként azzal alarmirozza a közönséget, hogy Tisza István lesz az új elnök és jön a furkós bottal; délutánonként pedig ártatlan képpel publikáltatja, hogy Tisza nem vállalkozik az elnökségre. Egyik nap zordonul visszautasítja azt a gondolatot, hogy a katonai javaslatok tárgyalásának félbeszakításával a költségvetést vegyék tárgyalás alá, a másik nap koncedálja, hogy talán mégis napirendre tűzik a költségvetést. Mindennap beharsogja a világba, hogy a békeakció végképpen megszakadt és most már következik az élethalál-harc, de viszont mindennap hírt ad az új békeakciókról is.

A népdal ezt a fura állapotot úgy fejezi ki, hogy: „kitakar, betakar, tudj a manó mit akar.” A beavatottak azonban nagyon jól tudják, hogy Khuen úr csak azért játsza ezt a „hol eloltja, hol meggyújtja”-féle komédiát, mert az időt akarja kihúzni még néhány héttig. Addig tudniillik, amíg lejön a hű magyarjai közé legkritikább vendégünk, a magyar király és elintézi a válságot; ami november második felében fog megtörténni.

Azt a nevetséges szerepet, amit a katonai javaslatok erőszakolása következtében már négy hónap óta visz a kormány, végképpen megúnta és halálosan szégyenli Khuen gróf. Kudarca annyira csúfos, hogy csak pirulva mehet Bécsbe. Ő is azzal állít be császári ura

elé, amit 1848-ban vesztett csata után mondott Mészáros hadügyminiszter: „Szeretnék pincéből beszélni, hogy ne látszassék arcom pirulása.”

Tenni tehát mégis csak szeretne valamit, hogy megmutassa az energiáját. Erőszakot azonban oly értelemben, amint Tisza javasolja és ~~amint~~ maga is óhajtana, nem követhet el, mert azt nem engedik meg neki és nem is bírná megcsinálni. Nehány hétre megpróbálja tehát a mostani házszabályoknak szigorúbb alkalmazását, legalább abban az irányban, hogy az elnökség ne engedje meg a kérvények fölött a névszerinti szavazásokat. Maga se sokat bízik ugyan a sikerben és az Isten segítségére apellál, arra a közmondásra gondolván, hogy: „ha az Isten akarja, a kapanyél is elsül.”

A kapanyél azonban ezúttal nem válik be a puska szerepeiben, megmarad továbbra is kapanyélnek. Mert ha százszor szigorúbban kezelik is a házszabályokat és kiütik is az ellenzék kezéből a kérvények fölötti névszerinti szavazások fegyverét, még mindig ezer alkalom marad a technikai obstrukcióra és az ellenzék föl is fogja használni a kínálózkodó eszközöket, hogy a kormány kerekét továbbra is megkösse.

Hát csak hadd mulassa magát Khuen és Tisza ezekkel a komédiázásokkal, annyi bizonyos, hogy: „nem lehet ám gyere ki.” Az idő majd csak eltelik a megszabott határnápig, november közepéig, azután jön a — megoldás. Mi várhatunk! Hogy Batu khán tatárjai egy-két héttel tovább maradnak a nyakunkon, az már igazán mindegy. Végre mégis vissza kell takarodniok oda, ahonnan jöttek: a mélységbe és a sötétségbe, hogy soha többé viszont ne lássuk őket.

A petíció a Kurián.

IV.

A csütörtöki ülésen Tetélni Ármán dr., Konyovits védője, továbbá dr. Hiller, a választástvédők képviselője és Czeissel Lajos, a Nikolits választási elnök ügyvédje beszélt.

Tetélni az abszolút érvénytelenségi okokkal foglalkozott. Kapkodva, bizonytalanul beszélt; tagadott, mint a cigány, de mégis a legerősebb érve az volt, hogy nem látja bebizonyítva Konyovits visszaéléseit. Hiller meg-

engedte, hogy Konyovits szavazatainak egy-része leszámítandó, de viszont Fernbach Péter szavazataiból is leszámítatni kért 135-öt, azon a címen, hogy ettek-ittak; de túlnyomóan olyan összejövetelekre hivatkozott, amelyek a tilalmi idő előtt, vagyis május 10-ét megelőzőleg mentek végbe. Czeissel röviden és komikusan csak annyit jelentett ki, hogy Nikolits választási elnök szeplőtlen tisztasággal és becsületes jó-hiszeműséggel járt el.

Szilágyi Vilmos István dr. szívesen válaszolt volna ezekre az abszurd beszédekre; de a törvény a védőknek biztosítja az utolsó szót. S így az elnök a tárgyalást befejezettnek jelentette ki, s hozzátette, hogy a Kuria határozatát november 7-én délután 12 órakor hirdeti ki.

A petíció képviselőjének, Szilágyi Vilmos István dr.-nak nagyszabású beszédéből közöljük a következő részt:

Nagyméltóságú magyar királyi Kuria!

Ha végigtekintünk az előző napokban ismerttetett bizonyítási eljárás rengeteg anyagán, amelyből a zombori választásnak ügyszólván egész körtörténetével volt alkalmunk megismerkedni, s benyomásainkat egy egy-séges képlettel akarjuk összefoglalni az eredmény felemelőnek semmi esetre sem mondható. A választási visszaélések és törvénytelen-ségek egész tömege tárul elénk, amelyek világosan mutatják, hogy a Zomborban 1910. június 1-én megtartott országgyűlési képviselő-választásnak a választási elnök által megállapított és kihirdetett eredménye a választó-polgárság valódi, hamisítatlan akaratának nem felel meg. Nem szólok itt azokról a nagyszámú választási visszaélésekről, amelyeknek kiderítése részben a törvény formalizmusának korlátai, részben az eljárás természetéből rejlő bizonyítási nehézségek és a bizonyítási eszközök fogyatékosága miatt vált lehetetlenné. Feladatom körét a törvény szabja meg és ennek megfelelően csupán a bizonyítás eredményeinek méltatására kívánok szorítkozni.

Annyit azonban a tárgyilagosság határai között is bizvást merek állítani, hogy a lefolyt bizonyítási eljárás a legsúlyosabb választási visszaélések változatos sorozatáról vonta le a leplet. Ezek a visszaélések nemcsak a választás közvetlen előzményeiben a megválasztottnak kijejelentett képviselő és pártja cselekményei alakjában nyilvánultak meg, hanem — ami még megdöbbentőbb — a választás törvényes menetének vezetésére hivatott választási elnök pártos eljárásában mutatkoztak.

Egy körülmény az különösen, amely a monstruozus terjedelmű bizonyítási anyagból kirívóan kiemelkedik, amely leginkább kihívja a kritikát, s amely a választás egész történetének erkölcsi szempontból a legszomorúbb fejezete: s ez a volt választási elnök szereplése. A törvény a képviselőválasztások tisztaságát intézményes biztosítékokkal bástyázta körül, de legfőbb biztosítékul a választási elnök pártatlanságát, részrehajlatlanságát és törvénytiszteletét állította oda, felruházván őt a választás helyére és idejére kiterjedő hatalomnak úgyszólván teljességével, hogy módjában álljon a törvénynek minden mellék-tekintet nélkül és mindenki szemben érvényt szerezni. A választási elnöki tiszt egyike a legszebb közmegbízásoknak, amely független polgárt az alkotmányos élet terén érhet. Az ő

helye az a magaslat, ahova a választási párt-szenvedélyek hullámai fel nem érnek.

Ha tehát azt látjuk, hogy a választási elnök leszál a törvény piederstáljáról, ha látjuk, hogy a választópolgárt az utcán megszólítva, presszióval igyekszik őt politikai meggyőződésének megváltoztatására rábírní, ha látjuk, hogy az urna elé lépő választópolgárok százeit a legneveztésebb ürügyekkel iparkodik törvényes joguk gyakorlatától megfosztani, s eközben személyes ismerőseit is azon a címen utasítja vissza, hogy ismeretlenek, s teszi mindezt a versengő pártok egyikének érdekében és szolgálatában. — akkor, bocsánatot kérek, de a parlamentaris stylus szókinésében hiába keresek szavakat, amelyek az ilyen eljárás jellemzésére és kárhoztatására méltóak lennének.

Nagyméltóságú m. kir. Kuria! Ha a törvény úgy tenné fel a kérdést és úgy bocsátaná e magas ítélőtanács elé, hogy: korrekt, szabályszerű, tiszta volt-e ez a választás? a választók valódi, szabad akarata nyilvánult-e meg benne? nem rontotta-e meg a választóközönség meggyőződésének szabad nyilvánulását a pártérdek a korrupció eszközeivel? és ami fő: megtartotta-e a törvényt annak a választás vezetéseben hivatott öre, a választási elnök híven, becsületesen és pártatlanul? igen-e vagy nem, s ha e kérdés eldöntése döntené el a petíció sorsát is, akkor nem sok szót kellene vesztegetnem, elegendő volna általánosságban ráutalni a legflagrantsabb törvénytörések ama láncolatára, amely lehetetlenné teszi, hogy az ilyen választás korrekt voltát a bíróság ítéletileg szankcionálja.

Sajnos azonban, a törvény nem ily egyszerűen veti fel a kérdést, mert azoknak az égbekiáltó visszaéléseknek, amelyekről itt szó van, legnagyobb részét a relatív érvénytelenségi okok kategóriájába sorozza, s ez által hatáskukat a választást megtámadó kérvény sorsára valóságos matematikai műveletektől teszi függővé. A törvény szerint még az sem mindig feltétlen érvénytelenségi ok, ha a választás elnöke a törvény által reá rótt köteleességeket azon célzattal szegte meg, hogy a választás eredményét a képviselő javára meghamisítsa. Az ilyen törvénytörés a Curiai bír. törvény 3. §-ának 16. pontja értelmében csak a rendfentartására, a választók bevonulására és elhelyezésére vonatkozó intézkedések körében idéz elő abszolút érvénytelenséget. Ellenben a választási aktus legfontosabb részében: a szavazatok elfogadása, visszautasítása és feljegyzése körül lábbal tiporhatja a törvényt a választási elnök, azzal a nyilvánvaló célzattal, hogy a választás eredményét a képviselő javára meghamisítsa, anélkül, hogy a törvény ehhez a legveszedelmesebb és leggonoszabb visszaéléshez a választás feltétlen érvénytelenítésének jogkövetkezményét fűzné.

Ez a jogi helyzet teszi köteleességemmé, hogy a relatív érvénytelenségi okok sorában, különösen a törvénytelenül elfogadott jogosulatlan szavazatok és a törvénytelenül visszautasított jogos szavazatok fejezetében minden egyes esettel kimerítően foglalkozzam, megvilágítván a tényállást a bizonyítékok mérlegelése és az eset jogi jelentősége szempontjából.

Ezután rátér a kérvényben felsorolt egyes érvénytelenségi esetekre és részletesen fejtegeti a törvénynek ezekre vonatkozó rendelkezéseit, egyenként kimutatván a presszió, etetés-ítás, halottak leszavazása és hasonló visszaélések révén megfertőzött szavazatok nagy számát. Majd a jogtalan visszautasításokkal foglalkozva, így folytatja:

Minden képzeletet meghalad az a hallatlan önkény, amelyet elsősorban a választási elnök, de nyomában a küldöttségi elnökök is a jogosult választópolgároknak a legképtelenebb ürügyekkel való tömeges visszautasítása körül követtek el. A visszautasításnak stereotip indokolása az első szavazatszedő küldöttség jegyzékében, ahol maga a választási elnök elnökös-ködött, ez a formula volt: „Sem zombori lakos, sem zombori illetőségű, személyazonossága a hatósági tanuk által nem igazoltatott.“ Itt mindjárt feltűnik az, hogy a választási elnök indokolásának tartalmatlanságát azzal igyekezett

palástolni, hogy mindjárt több indokra is hivatkozott, hivatalos komolysággal konstatálván, hogy az előtte álló, szerinte ismeretlen honpolgárnak nemcsak a lakása, hanem az illetősége sem zombori. Mikor jól tudjuk, hogy rendes körülmények között egy személy községi illetőségének közigazgatási úton való megállapítása hónapokig, sőt nem ritkán évekig szokott eltartani, mindenestre figyelmet érdemel a mi választási elnökünk csodálatos éleslátása, aki az előtte jelentkező választóról képtelen ugyan megállapítani, hogy ki legyen, de azt igenis első tekintetre felismeri, hogy milyen illetőségű. De ezt csak mellékesen említettem.

A második küldöttség elnöke bámulatos intuícióval ugyanazonos indokolással utasítja el az eléje járuló vidéki választópolgárokat, csak éppen hogy a községi illetőség helyett azt írja rájuk a jegyzőkönyvbe, hogy: „idegen.“ A harmadik küldöttség elnöke pedig, mintha a saját lelkiismeretével vitakoznék, a visszautasítások jegyzékében bőbeszédű argumentációval igyekszik eljárását mentegetni és megokdatolni, hogy 2—3 bizalmiférfit és azonosági tanu egyhangú tanusítása és közokiratok felmutatása ellenére miért fosztotta meg törvényes jogától az illető választót. Mert, ki kell emelnem, hogy amint a tanuvallomások is kétségtelenül bizonyítják, azok a szerencsétlen választópolgárok, akiket a küldöttségi elnökök könyörtelenül visszautasítottak, legnagyobb részét a községi előljáróság által kiállított arcképes igazolvánnyal és adókönyvvel felszerelve léptek a bizottság elé, de hiába mutatták fel igazoló irataikat, hiába bizonyították többen is a választást intéző küldöttség résztvevői közül személyazonosságukat: előre megpecsételt sorsukat, a visszautasítást el nem kerülhették, mert a hatósági azonossági tanuk odanyilatkoztak, hogy ők az illetőt *nem ismerik*. Tehát a felmutatott közokiratokkal és a választási funkcionáriusok tanusításával szemben nem volt egyetlen adat sem, amely az illető vidéki választók személyazonossága ellen szólt volna. A visszautasítás egyedüli oka a pozitív bizonyítékok tömegével szemben az a pusztán negatívum volt, hogy voltak a küldöttségben olyanok is, akik az illetőt nem ismerték.

Azt hiszem, felesleges ezen a helyen azt fejtegetnem, mennyire törvénybe ütköző, helytelen és rosszhiszemű a választási és küldöttségi elkök emez eljárása. A törvény az úgynevezett hatósági azonossági tanu tanusítását sem a személyazonosság bizonyításának kizárólagos módjául, sem a szavazat érvényességének kellekél meg nem jelöli. Az elnök legjobb tudomása szerint tartozik a választó személyazonosságáról meggyőződést szerezni és ebben a kérdésben minden bizonyítékot, adatot, a hivatalosan jelenlevők nyilatkozatait figyelembe tartozik venni, különösen akkor, ha semmi objektív jelenség fel nem merül, amely a személyazonosság iránt kételyt támaszthatna. A törvény 153. §-a értelmében a hatósági azonossági tanuk, akik egyaránt és együttesen esküt tesznek, csak a választók személyazonosságának „ellenőrzésére“ és nem megállapítására vannak hivatva. A megállapítás az összes adatok figyelembe vételével az elnök feladata. Még az sem áll, hogy a törvény a hatósági és a pártbeli azonossági tanuk között olyan megkülönböztetést tenna, amelynél fogva az előbbieket kijelentése az utóbbiakénál mérvadóbb, hitelesebb, vagy értékesebb lenne. A törvény nem helyezi a hatósági tanukat a pártbeliek fölé, hanem valamennyit koordinálja egymásnak. A választási és a küldöttségi elnökök amaz eljárása tehát, hogy az összes bizonyítékokkal szemben a jogosult választót csak azért utasították el, mert az azonossági tanuk egy része őket nem ismerte, nem egyéb tudatos és szándékos törvénytörésnél és a legellátandóbb jogfosztásnál.

Ki kell itt terjeszkednem a harmadik küldöttség elnökének a jegyzékben foglalt ama jellemző kijelentésére, hogy a választópolgár személyazonosságának tanusítására más községi lakos hivatott nem lehet. Különös jelentőséget kölcsönöznek ennek a kijelentésnek a választási eljárás ismert előzményei. Mikor ugyanis eleve közhírré vált, hogy a vidéki községi választók, akik csaknem kivétel nélkül a függetlenségi párt lelkes hívei voltak,

minden áron vissza fognak utasítani, kérvényt adtak be a központi választmányhoz előbb választási igazolványok kiadása iránt, majd mikor ez a kérelem megtagadtatott, az iránt, hogy minden községi, amelynek területén szavazók vannak, hatósági azonossági tanuk alkalmaztassanak. A központi választmány ezt a jogos kérést is elutasította. A dolog tehát úgy áll, hogy községi azonossági tanuk alkalmazása mellőztetett s azután a szomszédos községi választókat azzal az indokkal utasították vissza, hogy nincs a küldöttségben, aki személyazonosságukat igazolni hivatva lenne. Ezt a frivol játékot a törvénnyel lehetetlen felháborodás nélkül konstatálni.

A küldöttségi elnökök egyike-másika nem átalotta azt sem, hogy a választók által felmutatott községi igazolványokban kicsinyes forráhibákat keressen, hogy a saját törvénytörését azzal leplezze. Mintha bizony a választók kötelesek lennének a küldöttség előtt való megjelenésre és a szavazásra közokiratokkal felfegyverkezni. A választót, akinek azonosságát a küldöttség körül hivatalos funkciót teljesítő tanuk igazolták, a községi bizonyítvány úgyszámának állítólagos hiánya miatt alkotmányos jogától elűnti: nyílt törvénytörés, hiszen a törvény 158. §-a szerint a névjegyzékben foglaltak közül a szavazat senkitől meg nem vonható, tehát az a választó községi bizonyítvány nélkül is jogosítva van szavazni és az elnök köteles a szavazatát elfogadni. A törvény 154. §-a szerint még az esetben is, ha a választók igazolványokkal láttatnak el, ilyen igazolvány hiánya a szavazat beadásának és érvényességének akadályául nem szolgálhat. — Ezeknek a törvényes rendelkezéseknek a megsértésével a választási és küldöttségi elnökök köteleességüket szegték meg.

És mit szólnak a második szavazatszedő küldöttség elnökének klasszikus eljárásáról, aki az általa felesketett és vezetése alatt a választás egész napján hivatalosan működő egyik azonossági tanut, amikor a záróra végével a függetlenségi párt jelöltjére kívánt szavazni, azzal utasította vissza, hogy: ismeretlen!?

A beszéd további részét, amely az abszolút érvénytelenségi okokra vonatkozó kétségtelen bizonyítékok horderejét méltatta és a képviselő eskü alatti vallomásának tartalmával szembeállította, azután pedig az ellenkérvényre kiterjeszkedve, pontról-pontra mutatta ki annak alaptalanságát, — helyszűke miatt nem közölhetjük.

Főlemlítjük még, hogy Szilágyi Vilmos István dr. teljes egészében fentartotta a petíciót és kérte:

1. a választás érvénytelenítésének kimondását;
2. a választás törvényes eredményének megállapítását, vagyis annak kimondását, hogy az érvényes szavazatok általános többségét nem dr. Konyovits Dávid, hanem Fernbach Péter nyerte el;
3. a költségekben a választás védőinek, a képviselőnek és a választási elnöknek elmarasztalását, az ellenkérvénnyel okozott költségekben még az esetben is, ha a Kuria a kérvényt elutasítaná;
4. a választási elnök ellen (123. §- alapján) a pénzbírságot;
5. a választási elnök és a küldöttségi elnökök ellen a 169. §. második bekezdésébe ütköző büncselekmény miatt az iratoknak a 126. §. alapján az igazságügyminiszterhez való áttételét.

HIREK.

Ügyvédi kamarai közgyűlés. A szabadkai ügyvédi kamara november 19-én d. e. 10 órakor saját hivatalos helyiségében közgyűlést tart, melyen az országos gyám- és nyugdíjintézet 5 közgyűlési tagját választják meg.

Ujvidék adománya az Erzsébet szoborra. Ujvidék város törvényhatósága a Zomborban felállítandó Erzsébet szoborra 200 koronát szavazott meg.

Esküvő. Bernhardt János zombori építész, Bernhardt Károly építész fia, szombaton, november hó 4-én tartotta esküvőjét Angyal Margittal, Angyal János építész leányával a sombori evang. templomban.

A monostorszezi kolera. Monostorszezi-ről még mindig rémhírek érkeznek. A kolerának újabb halottja és két betege van. A védekezés munkája egyre tárt. Valószínű, hogy a fertőzést a Duna vize idézi elő, mert a ragály az Óduna-utcában terjed; ami annyival is inkább hihető, mert a Duna-soron az ürszékek közvetlen a Dunára nyílnak. A járásorvos szigorú óvintézkedéseket rendelt el, s azok végrehajtását maga, személyesen ellenőrzi.

Megbüntetett mungó. Kunits Szteván, (Mita fia) a tavalyi törvényhatósági bizottsági tagválasztásnál Kunits Koszta helyett szavazott, természetesen a mungó-lisztával. Följelentés folytán a büntető törvényszék elé került a dolog, s a törvényszék bűnösnek mondta ki Kunits Sztevént a polgárok választójoga ellen elkövetett vétségben, s ezért 4 napi fogházra átváltoztatható 70 korona pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

Az első hete a színházi szezonnak: Vasárnap délután fél 4 órakor Gaál hírneves magyar bohózata, a „Peleskei nótárius“, este 8 órakor Lehár nagyszerű operettje, a „Cigányszerelem“ kerül színre, elsőrendű szereposztással. A főszerepeket Szentgyörgyi Lenke, V. Márkus „Angela“, B. Koppán Margit, Békefi Lajos, Szigethy, Magas stb. játsszák. Mindkét előadás bérletszűnetben. Hétfőn (páratlan bérlet) Kazaliczky jeles társadalmi színműve, a „Változó szerelem“ — mely a fővárosban nagy sikert ért el — kerül előadásra. Kedden (páros bérlet) az opera együttes bemutatkozása „Hoffmann meséi“-ben. Hoffmann Békefi Lajos tenorista játsza, Olimpia-Antonia-Stella hármast női szerepében V. Márkus Angela opera coloratour énekesnő mutatkozik be. A Lindorf-Mirakel bariton szerepét Mezey Andor énekl. Szerdán (páratlan bérlet) „Babuska“ címszerepét M. Fenyvesi Olga játsza, továbbá Szentgyörgyi Lenke, Szigethy, Rónai stb. játszanak főszerepeket. Csütörtökön (páros bérlet) „Változó szerelem.“ Pénteken (páratlan bérlet) „Charlie néne“, remek angol bohózat. Végül szombaton (páros bérlet) Plangutt örökség, régényes nagy operettje, „Rip van Winkle“ kerül színre, címszerepben Mezey Andorral. Partnere V. Márkus Angela Lisbet-et játsza. A többi főszerepeket Békefi, B. Koppán, Szigethy, Magas, Rónai stb. játsszák. — A pénteki bemutató előadásról lapunk jövő számában referálunk.

Tolvaj katona-szakács. A régi laktnyában elszállásolt póttartalékos katonák szakácsa a katonák élelmezésére szánt hús egy részét ellopta és egyik szatócsnak potom áron eladogatta. Két városi rendőr észrevette a manipulációt, kileste és tetten érte a tolvajt, aki aztán mindent bevallott és leleplezte az orgazdáját. A rendőrök által lefoglalt lopott hús 7 kilogramm súlyú volt, amelyért 2 korona 90 fillért adott az orgazda. A följelentés megtörtént és sokan kíváncsian várják, hogy mi történik az orgazdával, aki a szegény katonáktól ellopott élelmiszeren nyereszkedett?

A Riviera-kávéház abban a tekintetben is egészen fővárosi mintára rendezkedett be, hogy hideg és meleg színházi vacsorával szolgál vendégeinek. A disztíngáltabb úri társaságoknak szépen berendezett szeparék állanak rendelkezésükre.

Sorozási elömlőmunkálatok. A honvédelmi miniszter elrendelte a sorozási elömlőmunkálatokat. Az ujoncok közül a szolgálati kedvezményre igényt tartók a kedvezmény iránti kérvényüket már jövő évi január vagy február hónapban adják be.

Utcai botrány. Kuntits Antal kereskedő a Bálvány-utcában november hó 3-án délelben egyik szomszédjával tréfálkozott; a szomszéd

azonban komolyan vette a dolgot, kergetni kezdte Kuntitsot, súlyos mérlegvasakat dobált utána, majd amikor utolérte, fináncarddal összeszedta az arcát. — A sérült kereskedő panaszt emelt bántalmazója ellen.

Az 1911. évi országos betegapólosi pótlado folyó évi november hó 4-től november 12-ig a városi adóügyosztálynál közszemlére kitétetett, amely idő alatt a netaláni észrevételek megtehetőek.

Földtulajdonosok figyelmébe. Zombor város egész határára az új osztályba sorozás elrendeltetett. Az új osztályba sorozás fogantatása folyó évi november hó 6-ik napján az I. szőlő szelvényben fekvő ingatlanokon kezdődik és folytatódik a VII., VI., V., IV., III. és II-ik szelvény szőlőtöblákban, azután a sikarai dűlőkben folytatódik. Az érdekelt földtulajdonosok az osztályba sorozásnál személyesen vagy meghatalmazott útján résztvehetnek.

HIRDETÉSEK.

4734/1911. szám.

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhírré teszem, hogy a „Ferencz-Csatorna Részvény-Társulat“ **mérnöki hivatala** folyó évi november hó 5-től Kissztapárról Zomborba, Flórián-utca 10. szám alá lett áthelyezve. Kissztapár, 1911. november 1-én.

A mérnöki hivatal főnöke:

JOLÁNKAI VILMOS s. k.,

163-1-1

főmérnök.

Eladó bútor!

Egészen új, matt, diófa-bútor jutányos áron eladó.

Bővebb értesítés nyerhető: **Felsőváros, Szeder-utca 3. sz. alatt.** 161-2-1

Ferencz-csatorna R. T. Mérnöki Hivatala.

4731/1911. szám.

HIRDETMÉNY.

A Ferencz-csatorna Részvénytársulat hivatalai részére 1912., 1913. és 1914. években szükséges nyomtatványok szállítása iránt **nyilvános versenytárgyalást** hirdetek.

Felhívom a versenytárgyaláson résztvevni szándékozókat, hogy ajánlataikat legkésőbb **folyó évi november hó 25-ig** nyújtsák be a Ferencz-csatorna Részvénytársulat mérnöki hivatalához Zomborba.

A versenytárgyaláson résztvevők tartoznak 200 korona bántpénzt a Ferencz-csatorna Részvénytársulat központi pénztárába (Budapest, V., Ferencz József-tér 5-6. sz.) befizetni és a befizetést igazoló elismervényt a benyújtandó ajánlathoz csatolni.

Nyomatványajánlati minták és részletes szállítási feltételek és szükségleti kimutatás folyó évi november hó 10-ig Kissztapáron (u. p. és vasúti állomás Ószivác) és átköltözés folytán folyó hó 10-től Zomborban (Flórián-utca 10. sz.) a Ferencz-csatorna Részvénytársulat mérnöki hivatalában délelőtt 9 és délután 2 óráig megtekinthetők.

Kissztapár, 1911. október 28-án.

A mérnöki hivatal főnöke:

JOLÁNKAI VILMOS s. k.,

159-2-2

főmérnök.

Uj gépraktár Zomborban.

Városunk örvendetes fejlődését bizonyítja, hogy hazánk legnagyobb motor és malomberendező vállalata, a

SZOMBATHELYI

Magyar Motor- és Gépgyár

Részvénytársaság

indítatva érezte magát városunkban

fiók-raktárt létesíteni.

E vállalatnak, mely jelentősége mellett egyike a legrégebbieknek (1850-ben alakult), vállalkozásához sok szerencsét kívánunk.

Gazdaközönségünknek ezen fiók létesülésével gépszükségletének beszerzése nagyon meg lesz könnyítve, mert — amint értesülünk — a fiók-raktár a **Gazdasági Egyesület egész földszinti helyiségét fogja betölteni** s összes gyártmányait állandó kiállításon fogja közönségünknek bemutatni.

A fiók vezetője: **Délia Benő** úr, a Gazdasági Egyesület géposztályának volt vezetője.

156-1-1

Szőrme-árúk.

Raktár túlterheltség miatt

olcsón eladók, **míg a készlet tart**

Erzsébet-tér 4. (Megyeházzal szemben.)

Autóbunda kiváló finom 150 kor.
Vadászkabát, fóka kívül-belül szőrme 130 „
Uri városi bundák fin. szőrmegallérral 80 „
Uri városi rövid szőrme kabát (Mikádó) 50 „
Finom perzsia női kabát 180 „
Női hosszú szőrme városi kabát fin. 60 „
Női- és gyermek-muff boirok olcsó árakban.
Férfi rövid kabátok szőrme béléssel 20-30 kor.

Csak míg a készlet tart.

Bármiféle rendelések olcsón és jól eszközöltetnek.

Szemes József

szűcs

Erzsébet-tér 4. szám.

157

6-2

Gergurov Dániel és Fia

ZOMBOR, Kossuth Lajos-utca 10. szám.

TELEFON SZÁM 93.

TELEFON SZÁM 93.

Szállítunk nagy és kis mennyiségben (házhoz szállítva 50 klgr.-tól kedve)

lepecsételt zsákokban:

**porosz dió-szenet,
porosz briket-szenet,
budapesti, porosz és
eszéki dió-kocsot,
salgótarjáni és bosz-
niai darabos kőszent.**

Állandóan raktáron! — Olcsó árak!

KIVONAT A
„BUDAPESTI HIRLAP“

1908. évi szeptember hó 8-iki számából.

Edvárd király teája. Természetes, hogy Edvárd király számára az összes élvezeti szereket a leggondosabban válogatják ki és különösen ügyelnek arra, hogy a király idegen helyen is csak a megszokott dolgokat találja asztalán, amelyeket megkedvel és amelyek egészségére hasznosnak bizonyultak. **Az United Kingdom Tea Company Ltd Londonban abban a kitüntetésben részesül,** hogy King's Blend teakeverékét az angol királyi udvarnak szállítja és így természetes, hogy Marienbadból ezúttal ismét a londoni United Kingdom Tea Company-től rendelték meg a teát a királyi udvartartás számára.

Kizárólagos főraktár Zombor és környéke részére:

WEIDINGER S. és ZS.

nagykereskedőknél ZOMBORBAN.

Zombor és környéke Elite Közönségének

szíves tudomására hozzuk, hogy csemegeosztályunkban állandóan friss állapotban és a legelőnyösebb áron kaphatók:

Heller cukorkák.

Gala Péter csokoládék.

Suchard „

Gerbeaud „

Koestlin teasütemények.

Angol „

Francia „

Angol teák és rumok.

Naponta friss prágai sódar.

Szepesi kolbász. — Legfinomabb teavaj.

☞ **Francia és hollandi likörök.** ☞

Saját különlegességünk: „Ideál“ pörköltkávé.

WEIDINGER S. és ZS.

csemegeosztálya ZOMBOR.